

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 10Co/141/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5108201649
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 08. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Róbert Urban
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2024:5108201649.4

Rozhodnutie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Róberta Urbana a sudcov JUDr. Martiny Mochnáčovej a JUDr. Erika Vargu v spore žalobcov: 1/ A. B., nar. XX.X.XXXX, bytom C. XXX, právne zastúpený advokátkou JUDr. Kristínou Jošthovou, so sídlom Žilina, Nám. M. R. Štefánika 1/10, 2a/ D. B., nar. XX.X.XXXX, 2b/ A. B., nar. XX.X.XXXX a 2d/ E. B., nar. XX.X.XXXX, žalobkyne 2a/, 2b/ a 2d/ bytom C. XXX, proti žalovanému: F. G., nar. XX.X.XXXX, bytom C. XXX, o návrhu o povolenie obnovy konania vo veci Okresného súdu Žilina sp. zn. 7C/371/2000, na základe odvolania žalobcu 1/ proti rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 2C/16/2008-651 zo dňa 11. augusta 2023, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu potvrdzuje.

Strany nemajú nárok na náhradu trov aktuálneho odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd zamietol návrh žalobcov na povolenie obnovy konania vedeného na tamojšom súde pod sp. zn. 7C/731/2000. Uviedol, že návrh bol podaný ešte za účinnosti predchádzajúceho procesného kódexu (Občiansky súdny poriadok), ale vzhľadom na prechodné ustanovenia aktuálneho procesného predpisu – § 470 CSP – (aj) dotknuté konanie sa dokončí podľa v súčasnosti účinných právnych noriem, pričom účinky úkonov vykonaných za predchádzajúceho procesného predpisu zostávajú zachované. Poukázal na charakter obnovy konania ako mimoriadneho opravného prostriedku a z hľadiska podmienok jeho prípustnosti zdôraznil, že preukázanie potenciálne priaznivejšieho rozhodnutia vo veci je procesným predpokladom pre povolenie obnovy konania.

2. Následne sa okresný súd zaoberal jednotlivými okolnosťami, označovanými navrhovateľmi/žalobcami za nové skutočnosti. V otázke tvrdenej zaujatosti znalca E. H., ktorý podával znalecký posudok v pôvodnom konaní, ustálil, že táto preukázaná nebola. Mal za to, že bez ďalšieho nemôže iba na základe domnienok žalobcov, ktoré vychádzajú z nesúhlasu so závermi znalca, pokladať dotknutého znalca za zaujatého. Zároveň však ani prípadná pravdivosť uvedenej okolnosti neumožňuje konštatovať, že by v pôvodnom konaní bolo vydané rozhodnutie priaznivejšie pre žalobcov. V danej spojitosti okresný súd poukázal na to, že žalobcovia (ne)zaujatosť znalca spochybňujú tým, že ako vedúci (bývalého) Strediska geodézie úradne overil v rokoch 1980 a 1981 tri rôzne verzie geometrického plánu č. 241-2-2460-1014-80. Bezprostredne zo znaleckého posudku vypracovaného v pôvodnom konaní však vyplýva, že znalec E. H. vychádzal zo stavu po mapovaní v roku 1978; to znamená, že nevychádzal z namietaných rôznych verzí geometrického plánu.

3. V súvislosti so znaleckým posudkom E. I., ktorý predložili žalobcovia, okresný súd konštatoval, že menovaný síce spochybňuje postup (vrátane podkladov) znalca E. H., ale žalobcovia nepreukázali a ani neuvádzali, z akého konkrétneho dôvodu by mal byť posudok E. H. nesprávny a (naopak práve) posudok E. I. správny. Súď nemôže nekriticky prijať určité tvrdenie bez toho, aby bolo logicky zdôvodnené. Doplnil, že výsluch E. H. navrhnutý nebol. Zároveň nebolo preukázané, že použitie iných podkladov by viedlo aj k inému výsledku/záverom znaleckého posudku.

4. V tomto smere okresný súd považoval za dôležitú i erudíciu, resp. odbornosť osoby spochybňujúcej pôvodné znalecké závery. E. I. bol pritom vyčiarknutý zo zoznamu znalcov pre nepreukázanie zákonnej podmienky odbornej skúšky znalca a ním vypracovaný znalecký posudok neobsahuje ani doložku, že znalec si je vedomý následkov nepravdivého znaleckého posudku. Navyše, E. I. sa v nemalej miere vyjadroval i k právnym otázkam.

5. Pokiaľ išlo o (opakovaný) výsluch menovaného, tento dôkazný návrh okresný súd zamietol. E. I. bol vypočutý na pojednávaní dňa 31.5.2021 (keď si uplatnil aj svedočné), na ďalšie pojednávania sa napriek predvolaniam nedostavil, právna zástupkyňa žalobcu 1/ výslovne uviedla, že pre jeho zdravotný stav sa E. I. na pojednávania ani nedostaví a výsluch dožiadaným súdom sa neuskutočnil. Súčasne civilný sporový proces je výrazne kontradiktórny a v prvom rade je strana sporu tým, kto má prítomnosť svedka zabezpečiť. Za daných okolností a s poukazom na čl. 17 CSP nebol dôvod vynucovať prítomnosť dotknutého svedka na pojednávaní.

6. Okresný súd zdôraznil, že znalecký posudok E. I., ktorý sa podľa aktuálnej procesnej úpravy v konkrétnostiach posudzovanej veci hodnotí ako listinný dôkaz, svojou podstatou zodpovedá kontrolnému znaleckému posudku. Avšak žalobcovia už v pôvodnom konaní sp. zn. 7C/371/2000 navrhli vykonanie takéhoto dôkazu a predmetný návrh bol zamietnutý, ktorý postup v plnej miere akceptoval i odvolací súd (sp. zn. Krajského súdu v Žiline 6Co/609/2005). S odkazom aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Cdo/308/2021 zo dňa 27.10.2020, či rozhodnutie publikované v „Zbierke“ pod R 19/75 okresný súd vyslovil, že zamietnutie návrhu na vykonanie dokazovania nemožno preskúmať v konaní o povolenie obnovy konania a nejedná sa ani o dôkazy, ktoré nemohol účastník bez svojej viny predložiť v pôvodnom spore.

7. Pripomenul, že návrhom na obnovu konania je neprípustné sa domáhať nápravy prípadných pochybení pri právnom posúdení alebo nesprávnosti procesnej povahy. Okresný súd uzavrel, že žalobcovia predložili dôkaz, ktorý nemôže byť vyhodnotený ako nový dôkaz; predloženým listinným dôkazom (znaleckým posudkom) ani nie je preukázaná nesprávnosť záverov znaleckého posudku E. H. a tiež nebolo preukázané, že ak by aj menovaný znalec vychádzal z iných podkladov, viedlo by to k priaznivejšiemu rozhodnutiu pre žalobcov vo veci samej.

8. O trovách konania rozhodol tak, že plne úspešnému žalovanému priznal nárok na ich náhradu v rozsahu 100%, ktoré trovy konania sú žalobcovia povinní zaplatiť mu spoločne a nerozdielne.

9. Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca 1/, ktorý sa domáhal jeho zrušenia a vrátenia veci na nové prejednanie a rozhodnutie. Rozhodnutie okresného súdu považoval „za nesprávne a neobjektívne s nerovnakým zaobchádzaním“. Tvrdil, že výsluch znalca E. I. nebol vôbec potrebný, pretože jeho znalecký posudok vypracovaný na základe súradníc určených „metódou GNSSv S-JTSK ... jasné pochybené dokazovanie pásmovým meraním znalca E. J. H. a manipuláciu s pozemkami a ich hranicami v prospech F. G., istotne na pokyn konajúcej sudkyne, ktorá nám zmarila predbežné opatrenie v pozastavení výstavby RD F. G.“. Uvedené má dokazovať aj výsluch znalca E. H. v pôvodnom konaní na pojednávaní dňa 10.3.2003.

10. V nasledujúcej časti odvolateľ rozoberal vecnú stránku ním tvrdeného vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, resp. ich častiam. Zo svojho pohľadu analyzoval jednotlivé podkladové listiny (napr. evidenčný list, dedičské rozhodnutia, notárske zápisnice ...). Odkazoval na všeobecné východiská najvyšších súdnych autorít ohľadne platnosti právnych úkonov, osobitne zmlúv a následkov prevodov vlastníctva od nevlastníka. Všeobecne namietal porušenie viacerých (základných) princípov Civilného sporového poriadku v pôvodnom konaní tak okresným, ako i krajským súdom. Poukazoval na zaujatosť sudcov a sudkýň v rámci pôvodného konania („D. G. mala známosti na oboch súdoch“), presuny sudcov bez doplnkov k rozvrhu práce a pod. Tvrdil, že „sa jedná o podvod, zneužitie právomoci verejného činiteľa a pomáhanie k neoprávnenému obohateniu“.

11. Žalovaný zostal v odvolacom konaní pasívny.

12. Krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal v rozsahu a z dôvodov vymedzených v odvolaní (§ 379 a § 380 ods. 1 CSP) a bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario v spojení s § 219 ods. 3 CSP) napadnutý rozsudok podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

13. Ako náležite zdôraznil už okresný súd konanie o obnovu konania (terminológiou aktuálneho procesného kódexu tiež žaloba o obnovu konania) neslúži na opakovaný prieskum správnosti rozhodnutia vydaného v pôvodnom konaní. Z odvolania žalobcu 1/ je pritom zrejmé, že rozhodujúca časť jeho (i odvolacej) argumentácie smeruje práve k ním tvrdeným nesprávnostiam hmotno-právneho

posúdenia, či procesného postupu v rámci pôvodného konania – sp. zn. Okresného súdu Žilina 7C/731/2000, resp. Krajského súdu v Žiline 6Co/609/2005.

14. Rovnako v aktuálnom („úvodnom“) štádiu konania o obnove konania, ktoré spočíva „len“ vo vyriešení otázky povolenia obnovy samotného meritórneho sporu/konania, sú bezpredmetné skutkové tvrdenia a právne argumentácie viažuce sa k existencii (tvrdeného) hmotného práva (v tomto prípade práva vlastníckeho), ktorému by mala byť v konečnom dôsledku (po povolení obnovy konania) poskytnutá súdna ochrana. Na predmetnom konštatovaní nič nemení okolnosť, že v určitých fázach prebiehajúceho konania sa okresný súd (konajúci pôvodným zákonným sudcom) nadbytočne zaoberal aj posudzovaním samotného (tvrdeného) hmotného práva žalobcov; minimálne čiastočne konal tak, akoby už obnova konania bola povolená. Len na okraj krajský súd dodáva, žalobca 1/ i v tomto smere v podstate iba opakovane replikuje vyjadrenia, ktoré už boli predmetom súdneho posúdenia v štandardnom inštančnom postupe v rámci pôvodného konania sp. zn. 7C/731/2000.

15. Krajský súd zdôrazňuje, že odvolací súd je viazaný nielen rozsahom odvolania, ale i konkrétnymi námietkami, ktoré odvolateľ vymedzí v zákonom stanovenej lehote na podanie tohto opravného prostriedku (§ 380 ods. 1 v spojení s § 365 ods. 3 CSP). To znamená, že vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia posudzuje (takmer výlučne) z dôvodov označených odvolateľom. V zmysle uvedeného zároveň platí, že pokiaľ odvolateľ relevantne nenamietne určujúce závery okresného súdu je viacmenej vylúčené, aby jeho odvolanie bolo spôsobilé prívodiť zmenu, eventuálne zrušenie napadnutého rozsudku.

16. V súdnej veci je nutné celkovo konštatovať, že odvolateľ fakticky nereaguje vôbec, alebo ak áno, tak len veľmi okrajovo a skratkovito (tzn. bez spôsobilosti takejto všeobecnej námietky spochybniť konkrétny záver okresného súdu) na jednotlivé čiastkové závery okresného súdu, vrátane východísk a úvah, ktoré k nim viedli. Vôbec nereaguje na zásadný argument (podporený odkazom na ustálenú súdnu prax tak v podmienkach predchádzajúceho procesného predpisu Občianskeho súdneho poriadku, za účinnosti ktorého bol návrh v posudzovanom prípade podaný, ako i v podmienkach aktuálne účinného procesného kódexu Civilného sporového poriadku) o tom, že dôkaz, ktorý bol navrhnutý a zamietnutý už v pôvodnom konaní, nepredstavuje nový dôkaz z hľadiska podmienok prípustnosti žaloby o obnovu konania. Obdobne bez reakcie odvolateľ necháva (konkrétne a podrobné) konštatovania okresného súdu týkajúce sa vyhodnotenia osoby (bývalého) znalca E. I. a tým aj hodnotenie jeho erudovanosti a kvality, či vierohodnosti ním prezentovaných záverov, ako osoby, resp. subjektu, ktorý by mal spochybniť odborné/znalecké závery ustálené v pôvodnom konaní sp. zn. 7C/731/2000.

17. Vzhľadom na nevymedzenie v danej spojitosti konkrétnych odvolacích námietok krajský súd fakticky nad bezprostredný odvolací prieskum dodáva, že dotknuté určujúce východisko je vecne opodstatnené; rovnako tak okolnosti týkajúce sa osoby E. I., ako i ním prezentovaných záverov, ktoré vyslovil a ustálil okresný súd, zodpovedajú obsahu spisu a jednotlivým súvisiacim písomnostiam.

18. Nadväzne je nutné uzavrieť, že odvolacie námietky vymedzené žalobcom 1/, ktorými je krajský súd viazaný, neboli spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia. Nakoľko neboli zistené ani nedostatky v procesnom postupe okresného súdu, na ktoré v zmysle § 380 ods. 2 CSP odvolací súd prihliada z úradnej povinnosti, napadnutý rozsudok v časti vyhodnotenia splnenia podmienok povolenia obnovy konania (zamietnutia návrhu na obnovu konania) bol potvrdený ako vecne správny.

19. Žalobca 1/ síce odvolaním napadol rozsudok okresného súdu v celom rozsahu, ale vo vzťahu k výroku o trovách prvoinštančného konania nevymedzil žiadnu konkrétnu námietku. Nadväzne, potvrdenie posudzovaného rozhodnutia vo výroku o zamietnutí návrhu na obnovu konania, od ktorého je výrok o trovách konania priamo závislý, zakladá vecnú správnosť aj dotknutého bezprostredne podmieneného výroku o nároku na náhradu trov. Len pre úplnosť krajský súd dopĺňa, že okresný súd náležite aplikoval zásadu plného úspechu v spore.

20. O trovách aktuálneho odvolacieho konania rozhodol krajský súd podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 396 ods. 1 CSP tak, že strany nemajú nárok na ich náhradu. Odvolateľ – žalobca 1/ nebol v aktuálnom odvolacom konaní (vôbec) úspešný, preto mu nevzniká nárok na náhradu jeho trov. Naproti tomu žalovaný bol úspešný aj v (terajšom) odvolacom štádiu konania, ale z obsahu spisu v súvislosti s odvolacím prieskumom nevyplýva vznik žiadnych trov na jeho strane – § 251 CSP. Takéto „jednofázové“ rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania zodpovedá aj východiskám a záverom

ustálenej rozhodovacej praxe najvyšších súdnych autorít (bližšie napr. rozhodnutie publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov SR pod R 72/2018).
21. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné dovolanie z dôvodov vymedzených v § 420 a § 421 ods. 1 CSP. Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané, v lehote dvoch mesiacov od doručenia tohto rozhodnutia na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom a dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Táto povinnosť neplatí v prípadoch vymedzených v § 429 ods. 2 CSP.